

РЕШЕНИЕ

№ 5568

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10401** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. С. срещу уведомително писмо (УП) изх. № 02-250-6500/3820/20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ- РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието е наредена акредитация на ДФ „Земеделие” в качеството му на изпълняващ функциите на единствена РА за Република България. Със заповед № РД 09-863/25.11.2008г. е възстановена пълната акредитация на фонда като РА, считано от 01.12.2008г.

Жалбоподателят е подал заявление за единно плащане на площ У. 25/090511/66445 за 2011г., като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/, схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони /НР1/ и за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планинските (НР2). Към заявлението е приложена таблица за използваните парцели, като е посочен номера на физическите блокове и землището, в

което се намират – [населено място] и [населено място].

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано изцяло подпомагане по СЕПП и НР2, и са наложени санкции за бъдещ период. Последните не са посочени отделно в УП като основание и размер, а изводът, че са наложени, следва от съдържанието на таблица 1 на л.9 от УП, в която са посочени намаления. Аналогично, за сумата по НР1 не е посочено, че е отказана, но тъй като тя е също удържана и в резултат по заявлението за годината не е изплатена сума (таблица 2 на л.9 от УП) следва, че жалбоподателят има правен интерес да обжалва УП в цялост. От таблиците в УП се установява, че по двете схеми е приета за недопустима площ в размер общо на 2,24 ха, които съотнесени към заявената съставляват над 20 % наддеклариране по СЕПП и по НР2 съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат счестени за недопустими за подпомагане измежду различните възможни хипотези, изброени в текстовата част на УП.

По делото са приети две заключения на съдебно-агрономическа експертиза, които съдът в настоящия състав възприема като обективни и безпротиворечиви. Установява се от заключенията, че заявените за подпомагане БЗС по номер, местонахождение и площ за кампания 2011 г. по СЕПП и НР2, са следните:

по СЕПП : Обща площ — 11.77 ха, от които декларираната площ е съответно за БЗС № 32620-93-7-1: 2.94 ха, БЗС № 32620-444-4-1: 1.19 ха, БЗС № 32620-411-2-2: 1.57 ха, БЗС № 32620-444-3-3: 0.31 ха, БЗС № 32620-100-2-3 1.31 ха, БЗС № 32620-102-1-1: 2.86 ха, БЗС № 58774-69-3-1: 1.14 ха, БЗС № 58774-247-15-1: 0.45 ха.

По НР 2: Обща площ — 10.83 ха, от които съответно декларираната площ е за БЗС № 32620-93-7-1: 2.94 ха, БЗС № 32620-444-4-1: 1.19 ха, БЗС № 32620-411-2-2: 1.57 ха, БЗС № 32620-444-3-3: 0.31ха, БЗС № 32620-100-2-3: 1.31 ха, БЗС № 32620-102-1-1: 2.86 ха.

От тях са определени части като недопустими за подпомагане поради попадането им извън т. нар. специализиран слой „Допустими за подпомагане площи”. Същият е формиран от самолетни и сателитни снимки чрез тяхната интерпретация. При определяне на специализирания слой „Допустими за подпомагане площи” са използвани самолетни изображения, чието заснемане и разчитане е осъществено от Военногеографска служба (В.) на българската армия, в качеството си на супервайзор по договор № РД 51-107/18.08.2010 г. между Министерство на земеделието и храните (МЗХ) - възложител и консорциум „ГВК” - изпълнител, за актуализация на цифрова цветна ортофотокарта на страната. На територията на общ. О.; обл. Т., са извършени три заснемания през м. септември и м. октомври 2010г., обработени през м. ноември 2011г. Общият размер на недопустимата площ, установена от РА по подаденото от жалбоподателя заявление е 10.18 ха, установената площ след извършените административни проверки е 7.94 ха. Застъпвания са били установени за 4 парцела, като застъпването е отстранено за един от тях. Гъстотата на дървесната и/или храстовидната растителност в процесите БЗС разгледани по отделно — позволява свободно пашуване на селскостопанските животни и не е в степен, изключваща допустимостта за подпомагане. Не са налице сгради и съоръжения; скали и скални участъци; ерозирани или оголени терени, които да са компактно, а не мозаечно разположени и да заемат повече от 10 % от общата площ на пасището, след изключване на неподходящите за подпомагане площи.

При така установените обстоятелства съдът в настоящия състав приема, че административният орган не е изпълнил задължението си да установи съществуването на фактическите обстоятелства, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че в действителност УП и не съдържа конкретни фактически обстоятелства, обосноваващи постановяването му, нито конкретно приложимите към тези обстоятелства норми. Ето защо и като възприема като последователни и безпротиворечиви показанията на изслушания свидетел, съдът в настоящия състав приема, че кандидатът през 2011г. е стопанисвал и поддържал в изискуемото състояние изцяло заявените площи, а като недопустими за подпомагане следва да се приемат само тези, за които не е отстранено застъпването с площи, заявени и от друг кандидат.

Както беше посочено по-горе, ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по СЕПП, НР1 и НР2 или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма; при това са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в резултат на които същото не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 547 (петстотин четиридесет и седем) лева, от които 10 лв. държавна такса, 150 лв. възнаграждение за вещо лице, 382 лв. платен хонорар за адвокат и общо 5 лв. – банкови такси. Възражението на

ответника за прекомерност на хонорара е неоснователно, тъй като платеното е под минимума по § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-250-6500/3820/20.07.2012г.на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Държавен фонд ”Земеделие” – Разплащателна агенция да заплати на П. В. С., с ЕГН [ЕГН], сумата 547 (петстотин четиридесет и седем) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: